

Tomo Križnar na SERŠ-u

Tomo Križnar je rojen 26. 8. 1954 na Jesenicah. Po poklicu je diplomirani ekonomist in strojni inženir. Že v študentskih letih je veliko potoval npr. z motorjem čez Afriko, z avtoštopom okoli sveta, z mopedom okoli južne Amerike...

Po končanem študiju leta 1980 se zaposli v Iskri Telematiki, kjer dela kot vodja projektov. Čez 5 let razočaran nad propadanjem vsega, v kar je verjel, sede na kolo in se odpravi kot prostovoljec v begunska taborišča v Pakistanu, Indiji, na Šri Lanki....

Kasneje začne izdajati knjige ter prispevke za medije, v katerih piše o nevarnostih iztrebljanja staroselskih kultur in o načinih, kako jih zaščititi. Prav tako začne snemati film o Nubah.

V svojem življenju je že marsikaj doživel, bil zaprt, se srečal s pirati, doživel bombne napade, pa tudi neprijazne in krivične kritike, sovraštvo... A kljub vsemu je še vedno dober človek, ki želi zaščititi staroselske kulture.

Toma Križnarja smo gostili tudi pri nas, na SERŠ-u, in sicer v ponedeljek, 17. 2. 2014. Obiskal nas je skupaj z ženo ter nam razlagal o svojem življenju, potovanjih po svetu - v glavnem nam je opisal svojo življenjsko pot in nam predstavil lastna prizadevanja in želje za izboljšanje razmer v svetu, kjer so mali narodi talci pohlepa velesil. Vzbudil nam je slabo vest z zgodbami otrok, ki se razveselijo navadnega zvezka in svinčnika, otrok, ki imajo pouk pod milim nebom in ki so ves čas v nevarnosti pred napadi sovražnih letal. Opomnil nas je, da moramo biti zadovoljni z malim oz. biti srečni, da živimo v miru.

Po predavanju mu je predsednik dijaškega parlamenta Matej Petek izročil denarni prispevek, ki smo ga dijaki prostovoljno zbrali za produkcijo njegovega novega filma, profesorica Ljudmila Pušnik Bruderman pa mu je izročila prispevek profesorjev. Nato so še sledila vprašanja dijakov povezana s humanitarnostjo njegovega početja.

Tako kot marsikdo od navzočih dijakov sem si tudi jaz izoblikoval svoje mnenje o delu in poslanstvu Toma Križnarja. Je sicer do neke mere pozitivno, a tudi negativno. Všeč mi je, da želi zaščititi nemočne ljudi in jim pomagati, a on to počne na neke vrste napačen način, saj hodi k njim s sodobno opremo kot so kamere, telefoni, fotoaparati, računalniki ter navsezadnje z letečimi kamerami, kar posega v njihovo prvobitno kulturo. Menim, da jo s tem uničuje. Po drugi strani pa lahko samo na tak način obvešča svet o tem, kaj se dogaja z ljudmi, ki ne želijo nikomur nič žalega, ki si želijo samo miru v svojem neokrnjenem delčku sveta.

Luka Zadnik